

Beetje te groot?

‘Kinderen, allemaal goed luisteren. Morgen gaan we een heel leuk werkje maken. Maar daar kunnen we wel flink vies van worden. Willen jullie aan je mama vragen om je een oud schort mee naar school mag nemen? Een oud overhemd van je papa is ook goed. Als het maar vies mag worden.’

Iedereen wil natuurlijk weten welk werkje de juf heeft verzonnen. Maar die zegt nog niets. ‘Dat blijft nog even een verrassing.’

Zodra Renske thuiskomt, rent ze naar de slaapkamer van papa en mama. Ze schuift de klerenkast open. Rechts hangen papa’s kleren. Eens even kijken... ja, die daar, die draagt papa nooit meer. Ze trekt het overhemd uit de kast.

Mama komt de slaapkamer in. ‘Wat ben je nu toch aan het doen?’ vraagt ze verbaasd.

‘Dit is toch een oud overhemd, mam? Papa heeft deze nooit aan.’

Mama fronst haar wenkbrauwen. ‘Dat overhemd is inderdaad wel oud ja.’ Ze kijkt Renske vragend aan. ‘Maar... wat moet je eigenlijk met een overhemd van papa?’

Renske wipt op het bed en laat zich achterover vallen. Mama’s bed veert altijd zo heerlijk heen en weer. Jammer, dat ze er nooit op mag springen.

‘Morgen gaan we een heel vies werkje doen. Daarom moeten we van de juf een oud schort of een oud overhemd meenemen.’

‘Een heel vies werkje? Wat gaan jullie dan maken?’

Renske haalt haar schouders op. ‘Dat wil de juf niet zeggen. Het is nog een verrassing.’

Mama kijkt tussen papa’s kleren. Ze schuift wat hangertjes heen en weer. Dan pakt ze een wit met blauw geblokt overhemd uit de kast. Renske kan zich niet herinneren dat papa die ooit gedragen heeft. ‘Neem deze maar, Renske. Nu papa zoveel is afgevallen is deze toch veel te groot voor hem.’

Renske springt van het bed en houdt het ding voor zich. ‘Wauw, heeft papa dit echt gedragen, mam? Hoeveel is hij eigenlijk afgevallen?’

Mama grinnikt. ‘Laten we het daar maar niet over hebben. Het waren in ieder geval heel veel kilootjes.’

‘Zal ik hem eventjes passen?’

Mama knikt. ‘Dat is goed. Dan ga ik een wasje in de droger doen.’

Ze loopt de kamer uit. Renske doet de twee bovenste knoopjes los en haalt het overhemd van de hanger. Ze trekt het ding over haar hoofd, wurmt haar armen in de mouwen en trekt alles een beetje recht. Dan kijkt ze in de spiegel en barst in lachen uit. Mama komt de kamer weer in en schiet ook in de lach.

‘Hij is zo lang dat ik mijn voeten niet eens meer zie!’ lacht Renske.

Mama schatert het uit. Het is ook zo’n maf gezicht. ‘Als ik je er een paar stokken bij geef, kun je er een tent van maken!’

Renske wappert met haar armen. ‘Moet u kijken, die mouwen zijn echt twee keer te lang.’

Mama pakt het overhemd van achter beet. ‘Welke maat is dit ding eigenlijk?’

Dan schiet ze weer in de lach. ‘Dit is maat XXXL! Volgens mij was deze voor papa zelfs te groot toen hij nog dik was.’

Renske klimt op het bed en draait snel een rondje. Het overhemd zwiert als een lange jurk in het rond.

‘Doet maar uit, Renske. Ik heb ergens nog wel een oud schort, dat je kunt gebruiken.’

De volgende dag zit de klas met allerlei schorten en overhemden klaar aan de handvaardigheidstafel. De juf zet een zware kist op de tafel. ‘Vandaag gaan we kleien. Met gele klei. En jullie snappen het al hè? Daar word je vreselijk ...?’ ‘GEEL VAN!’ roepen ze allemaal in koor.